

III Księga Machabejska

Глава 1

1. А Філопатор довідавшись від тих, що поверталися, про те, що сталося, що Антіох відібрав ним держані місця, заповівши всім пішим і кінним силам, і взявши сестру Арсіною вийшов до Рафійських місць, де отaborилися ті, що при Антіоху. 2. Якийсь Теодот задумавши виконати зраду, взявши йому переданих найсильніших птолемейських вояків, пробився вночі до шатра Птолемея, щоб сам його убити і так розвязати війну. 3. А його вивів Досітей, прозваний Дрімулій, родом юдей, що пізніше ж відкинув батьківські закони і відчужився навчання, оставив в шатрі якогось незнаного, якому припало одержати муку того. 4. А як відбувся тяжкий бій і справи для Антіоха радше добре поступали, Архіноя проходжуючись підбадьорувала сили з розчуленням і слізми з розпущеними косами, щоб вони сміливо помогли собі і дітям і жінкам, обіцяючи дати побідникам дві мниси золота кожному. 5. I так трапилося знищити ворогів в ручному бою, а й схопити багатьох з тих, що несли списи. 6. Побідивши ж змову він судив, пішовши, потішити близькі міста, 7. а зробивши це і давши храмам дари, мужними вчинив півладних. 8. А як юдеї післали до нього від старців і старшин, що його вітали і приносили дари і поздоровляли з тим, що сталося, трапилося, що він ще більше жадав якнайшвидше до них прибути. 9. А прийшовши до Єрусалиму і принісши жертву великому Богові і давши подяку і вчинивши щось гідного для місця і прибувши на місце і подивувавшись художності й красі, 10. а й здивований порятком храму, він зажадав забажати ввійти до храму. 11. А коли ті сказали, що не годиться, щоб це сталося, томущо ані тим з народу не годиться ввійти, ані всім священикам, але лише самому голові всіх - архиєресеві, і цьому раз в рік, він ніяк не уступив. 12. Як прочитано закон, то ані так він не відступив, кажучи, що йому належиться ввійти, мовлячи: Якщо і вони позбавлені такої шани, мені ж не належить (бути позбавленим). 13. I він випитував чому коли він входить до кожного храму, ніхто з присутніх не боронив. 14. I хтось не передумавши сказав, що йому зле цим хвалитися. 15. А як це сталося, він каже, чому помимо всього не ввійти, чи вони бажають чи ні? 16. Як священики в усіх одежах припали і благали великого Бога помогти в тому, що стається, і змінити нагальність того, що люто напав, як вони криком зі слізми наповнили храм, 17. ті, що осталися в місті, жахнувшись, вискочили не знаючи, що стається. 18. А дівчата замкнені в кімнатах з тими, що породили, вибігли і чинили надолуження, посыпуючи порох на голови, наповнюючи дороги голосінням і стогоном. 19. I ті, що щойно відлучені, полишивши шлюбні кімнати і належну скромність, чинили безчинне збіговисько в місті. 20. А матері і годувальниці, оставивши новонароджених дітей, якими займалися, сюди і туди, одні в домах, інші по дорогах, нестримно збиралися до храму Найвищого. 21. А молитва на це зібраних була різна через безбожне намагання цього. 22. З цими деякі з громадян насміливши не попускали йому, щоб поклав кінець

і думав бажане виповнити, **23.** а кричачи, щоб зробити біг до озброєння і мужньо вмерти за батьківський закон, зробили в місті великий розрух, а заледве старцями і старшинами відвернені прибули на це місце молитви. **24.** А множество і як передше в цьому перебувало, молячись. **25.** Ті старці, що при царі, дуже старалися відвести від бажаного задуму його гордий ум. **26.** А й він набравши відваги, все відкинувши, вже і чинив вхід, думаючи довершити вищесказане. **27.** Отже бачачи це й ті, що при ньому були, повернулися, щоб з нашими приклікати Того, що має всю силу, щоб поміг в тому, що діється, і не допустив до безбожного і прегордого вчинку. **28.** А від постійних і сильних неустаючих криків юрби, був якийсь невимовний рев. **29.** Бо можна було вважати, що не тільки люди, але й мури і вся основа шумить, радше тоді всі бажали смерти ніж опоганення місця.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса